

פרוטוקול מס' 16
מישיבת הוועדה המשותפת כלכלה-חוקה
יום שלישי, כ"ט באייר התשס"א (22 במאי 2001), שעה 9:00

נכחו:

חברי הוועדה: אברהם פורז - היו"ר
נחום לנגטל

מוזמנים:

עו"ד טנה שפניץ
עו"ד דלית דרור
עו"ד ליהי פלדמן
עו"ד אלן זיסבלט
מתמחה עידית גרינבוים
רגינה ויטנברג
עו"ד סלין נהיר
עו"ד יצחק קמחי

אורית טיר
עו"ד גיורא איגר
עו"ד אשר גושן
פרדי וידר
עו"ד יוסף אריה
יצחק בראון
עו"ד מיקי טמיר
חזקיה ישראל
עו"ד בתיה מילר
תקוה נוימן
גיורא מיוחס
דן אבנון
אמנון אלטמן
משה ברדוגו
יאיר יוספי
עו"ד רגין יהודה-כלף
משה וילשנסקי
תמר גוטליב
אריק דייויס

- משנה ליועץ משפטי לממשלה, משרד המשפטים
- משרד המשפטים
- משרד המשפטים
- משרד המשפטים
- משרד המשפטים
- פיקוח על הבנקים, בנק ישראל
- משרד התעשייה והמסחר
- הממונה על הגנת הצרכן,
משרד התעשייה והמסחר
- משרד התעשייה והמסחר
- רשות להגבלים עסקיים
- יועץ משפטי, רשות להגבלים עסקיים
- מנכ"ל איגוד הבנקים
- בנק הפועלים
- בנק הפועלים
- בנק לאומי
- התאחדות התעשיינים
- רשות להגנת הצרכן
- איגוד הצרכנים
- נציג טראנס יוניון ארה"ב
- מיצג את טרנס יוניון
- יו"ר ביזנס דאטה ישראל
- מנהל אגף מידע עסקי דן אנד ברדסטריט
- התאחדות בעלי בתים
- מכס, משרד האוצר

יועצת משפטית: אתי בנדלר

מנהלת הוועדה: לאה ורון

קצרנית: תמר מרימוביץ

סדר היום: הצעת חוק שירות נתוני אשראי, התשנ"ח-1997.

הצעת חוק שירות נתוני אשראי, התשנ"ח-1997

היו"ר אברהם פורז :

אני פותח את הישיבה. אני קודם כל רוצה להביא לידיעתכם את הפרוצדורה. גם היום לא נטפל בסעיף הפרובלמטי של המידע החיובי. הסיבה לכך היא שלפי מידע שהובא לידיעתנו, הממשלה טרם גיבשה עמדה סופית בעניין. אמנם ועדת השרים קיבלה בחיוב את הרעיון של המידע החיובי, ואף אתמול הובא לידיעתי וראיתי איזשהו נוסח שמשרד המשפטים מציע - הטילו על שר המשפטים להכין נוסח - ושעיקרו הוא ששלב האיסוף הוא חופשי, למעט מי שרוצה שלא יאספו עליו מידע. השלב הסופי שבו המידע משתחרר תלוי בהסכמה של האיש, לגביו אספו את המידע. אבל אין עמדה פורמלית של הממשלה, שעסוקה גם בבעיות אחרות. אני מאד רוצה לקוות, שבישיבתה הקרובה של הממשלה ביום א' הקרוב, העניין הזה יוכרע באופן סופי.

אני קודם כל רואה בחיוב את העובדה שגם הממשלה הנוכחית, בעקבות הממשלה הקודמת, הולכת בקו שאפשר למסור מידע חיובי. אני יודע שסביב העניין הזה יש איזושהי חרושת של שמועות, המדברת על האח הגדול החדר לצנעת הפרט של האנשים ובולש אחריהם כשעינו פקוחה, והוא יודע הכל עליהם. אבל מי שמהלך אימים בקטע הזה, לא עושה את זה מתוך דאגה לצנעת הפרט. לא שמעתי שאחד מתפקידי הבנקים ושל מערכת הבנקאות זה לדאוג לצנעת הפרט. האם יש בבנק ישראל מישהו שמפקח על הבנקים בנושא השמירה על צנעת הפרט?

טנה שפניץ :

יש להם מישהו.

אתי בנדלר :

אני מניחה שזה בין תפקידיו.

היו"ר אברהם פורז :

לפחות לפי מה שסיפר לי הממונה על ההגבלים העסקיים – אני אומר דברים בשם אומרם – הבנקים הגדולים החליפו ביניהם מידע על "לקוחות רעים" ועל "לקוחות טובים".

טנה שפניץ :

אין בעיה, היה להם הסדר מסוים, שהם פעלו לפיו.

היו"ר אברהם פורז :

אם יש לך בטחונות, אין לך בעיה לקבל אשראי, שכן אתה יכול לקבל אותו בכל מקום. אם אתה מוכן לשעבד מגרשים ונכסים ולקחת הלוואה של 10% מערך הנכסים, אין לך בעיה לקבל הלוואה בכל בנק.

הבעיה היא מה קורה באותם מקרים, שבהם מישהו רוצה הלוואה שאיננה כנגד בטחונות, אלא כנגד שמו הטוב. מי שיש לו רק שמו הטוב לצורך קבלת אשראי, והוא לכוד בידי הבנק שלו, הוא גם לכוד בידי הריבית, ואין תחרות.

המטרה של החוק הזה היא בין היתר – על ידי מסירת האינפורמציה – לאפשר את הוזלת האשראי, מתוך מגמה שגם גופים שבחוץ לארץ נותנים אשראי, כמו: רשתות שיווק, גם הם ייתנו אשראי. זאת המגמה של החוק. אני מאד שמח, שהממשלה עד כה הולכת בקו הזה.

אני חושב שארגוני הצרכנים צריכים להיות התומכים העיקריים בעניין הזה. אתם צריכים לוודא, שלא תהיה זליגת מידע מיותרת, שלא תהיה חדירה לצנעת הפרט, ושלא יאספו מידע על אנשים זרים, שאין קשר לפעילות העסקית שלהם, או בקשר לקבלת האשראי.

בתיא מילר :

למה מפריע עניין ההסכמה?

היו"ר אברהם פורז :

הרי זה ברור שאם ההסכמה צריכה להינתן מראש, זה כבר אבוד. תארי לעצמך שאת רוצה לעשות עסקה ואת אומרת: עכשיו תאספו עליי מידע. רק בעוד חודשיים ייאסף עליך כל המידע, ועד שהוא ייאסף, הכל "כבר מת".

בתיה מילר :

למה "הכל מת"?

היו"ר אברהם פורז :

אני שמח שזאת עמדתה של הממשלה. בכל מקרה, היום לא נביא את הדברים האלה להכרעה, אלא בישיבה הבאה. אנחנו רוצים לגמור היום את הסעיפים ה-SO CALLED טכניים, שאינם שנויים במחלוקת.

קודם כל, בואו נעזוב את הסעיפים שדיברנו עליהם בישיבה הקודמת, ונעבור על הסעיפים שלא דיברנו עליהם.

ליהי פלדמן :

יש משהו אחד שדיברנו עליו והיינו רוצים לחזור אליו, כי הניסוח שלו בעייתי. הנושא של זכות העיון וזכות התיקון, בעמוד 12 בנוסח החדש – סעיף 33, קבלת דו"ח אשראי על עוסקים ותיקון דו"ח אשראי.

היו"ר אברהם פורז :

"בעל רשיון להפעלת שירות מידע על עוסקים ימסור ללקוח, על פי בקשתו, דו"ח אשראי מעודכן **אודותיו**..." – האם המילה "אודותיו" זה השוני?

ליהי פלדמן :

השאלה היא האם בכלל להחיל את הסעיף הזה על עוסקים.

היו"ר אברהם פורז :

אין צורך.

ליהי פלדמן :

אם כך סעיף 33 יורד, ואז אנחנו מגיעים לסעיף 34.

היו"ר אברהם פורז :

אני משווה את זה לתאגיד. לגבי עוסקים שאינם תאגיד – צריך להשוות אותם עד כמה שניתן לתאגיד. לגבי תאגידים - מעבר לעובדות היבשות - חלק הם בכלל חברה ציבורית, ואז זה מתפרסם ואתה בכלל לא צריך את החברה.

אני חושב שזה לגיטימי לנתח פעילות עסקית. זאת לא חדירה לצנעת הפרט. צנעת הפרט המסחרית היא אחרת.

אתי בנדלר :

אדוני היושב ראש, אבל הרי אנחנו מקווים שהחברות שיעשו את הפעילות הזאת, אכן ישכילו להבחין בין פעילות עסקית לבין פעילות פרטית, אבל אנחנו כבר נתנו את דעתנו לעניין, שאנחנו לא בטוחים שהן יעמדו בזה.

היו"ר אברהם פורז :

אז תהיה תביעה.

אתי בנדלר :

איך הוא יתבע? הוא לא יודע מה רשום אודותיו.

היו"ר אברהם פורז :

הוא יתבע ברגע שהמידע יפורסם ותהיה הוצאת לשון הרע.

ליהי פלדמן :

כמו בתאגיד.

אתי בנדלר :

אני יודעת את זה, אבל מאחר שבכל זאת מדובר בפרט, השאלה היא האם לא נכון בכל זאת לאפשר לו זכות עיון - -

היו"ר אברהם פורז :

לגבי הרשימה השחורה הזאת של כל מיני נוכלים – אם תהיה הערכה שהאיש לא מהימן, אחר כך הוא יתחיל להגיד כל מיני דברים. אני חושב שבמאזן השיקולים, צריך להשוות אותו לחברה, ואם תהיה הוצאת לשון הרע, תהיה הוצאת לשון הרע ותהיה תביעה.

דלית דרור :

היו לנו חילוקי דעות על הנושא הזה. אני בדעה של אתי בנדלר. לא משנה כמה פקחים יהיו לרשם הזה, רק האיש עצמו שמאד נוגע לעניין ושמדובר עליו, רק הוא יוכל לפקח כמו שצריך. אנחנו פוגעים בזכות העיון שמוקנית לו היום בחוק הגנת הפרטיות. אנחנו רוצים להשוות את העוסקים לחברות. הרי קשה לבצע פיצול כאשר זאת אותה אישיות משפטית, אז תן לו לפקח ולבדוק, שאכן באמת אין שם מידע פרטי ושהכל בספירה העסקית.

היו"ר אברהם פורז :

לו אני הייתי מנהל עסק כזה, כן הייתי נותן לעיין במידע, כדי להגן על עצמי מפני תביעת לשון הרע, כי ברגע שנתתי למישהו את האינפורמציה והוא לא הגיב ואני פרסמתי אותה, בטח יש לי הגנה שנתתי לו את האינפורמציה והוא לא הפנה את תשומת לבי, ולכן הטעות שלי בטח נעשתה בתום לב. אני לא רוצה לתת זכות עיון סטטוטורית, כי אני חושב שיהיה ABUSE של הזכות הזאת דווקא מצד כל מיני גורמים חצי פליליים, שיכולים גם להפעיל איומים כלפי חברות כאלה. עדיף שהוא לא יידע מה יודעים עליו.

טנה שפניץ :

האמת היא שאני עוד הייתי הולכת לקראת זה ברצון ; אני רק לא רואה איך מפעילים את זה, כי אנחנו לא כותבים מה יהיה בדו"ח אשראי של עוסק כזה, ואני מבינה שהחברות אוספות מידע, וחלק הן יהיו מוכנות למסור וחלק לא.

היו"ר אברהם פורז :

לא, הן חייבות למסור הכל לרשם.

טנה שפניץ :

לא, ההערכה שלהם, או מה שיהיה כתוב שם - - -

הייתי ברצון מגנה עליו אולי קצת יותר, אבל אני לא יודעת איך אפשר להפעיל את זה.

היו"ר אברהם פורז :

רוב הדברים הרציניים במשק מתנהלים על ידי התאגידים. אין היום פעילות כלכלית מסיבית וגדולה שמתנהלת על ידי אנשים פרטיים. הפעילות שמתנהלת על ידי אנשים פרטיים היא בדרך כלל איזה משהו באמצע – אלה יכולות להיות חנויות, כל מיני רשתות קטנות, ודווקא שם יש הרבה נוכלויות. חלק מהאנשים האלה הם חצי עולם תחתון, כי בעיני אדם שלוקח מקדמות מאנשים על רהיטים ומסתלק ופותח עוד חנות, שייך לעולם התחתון.

אני חושב שכל שיש להם יותר זמינות למידע, יהיו יותר איומים וכו'. אם פעם אחת יפגעו בשם הטוב של מישהו – אם יש לו בכלל שם טוב – אז שיתבע.

דלית דרור :

אז תראה מה שאתה אומר, אתה אומר שעדיף שאנחנו נאסוף עליו מידע, ושהוא לא יידע מה נמצא אצלנו ומה לא.

ליהי פלדמן :

זאת פעילות עסקית.

היו"ר אברהם פורז :

מבחינתי, שהרשם שמקבל גם אגרה, מדי פעם באופן מדגמי - יש לו נגישות - ייקח את הרשימות ויתחיל לעיין בהן ולשאול שאלות, ובמקרים מסוימים יגיד : אל תאספו פה מידע.

דלית דרור :

זה פיקוח פחות טוב ויעיל.

דן אבנון :

צריך לזכור גם שלכל אדם יש דו"ח אישי עליו, זאת אומרת : האדם שמפעיל את העסק יכול לקבל את הדו"ח האישי שלו.

טנה שפניץ:

אנחנו מדברים על העסקי.

היו"ר אברהם פורז:

האישי והעסקי הם משולבים. אני צופה שעלולים להיות מופעלים איומים ובקשות להוציא מהרשימה וכו'.

דלית דרור:

זה יכול להיות גם על אדם פרטי.

היו"ר אברהם פורז:

אתם יודעים מה? אנחנו נפעיל את החוק, ניתן לו תקופת ניסיון ונראה איך הוא עובד. זה לא סוף העולם, תמיד אפשר לעשות תיקונים. אם טעינו במשהו, וזה בהחלט יכול להיות, הניסיון ילמד אותנו ונעשה מקצה שיפורים.

לאה ורון:

אם כך, סעיפים 33 ו-34 בנוסח של ה-21 במאי ירדו.

בתיה מילר:

אני רוצה לשאול שאלה לגבי סעיף 25 בנוסח החדש - איסור פרסום מידע.

לאה ורון:

"לא יפרסם אדם מידע שהתקבל מבעל רשיון שרות נתוני אשראי לפי חוק זה."

בתיה מילר:

למה הכוונה? גם לא לעוסקים?

היו"ר אברהם פורז:

זה לא שירות נתוני אשראי. הוא לא מקבל את המידע משירות נתוני אשראי. הוא קיבל אותו משירות מידע על עוסקים.

גיורא מיוחס:

זה לא על עוסקים, אלא על יחידים.

היו"ר אברהם פורז:

נכון, ולכן מותר לו לפרסם שירות מידע על עוסקים.

בתיה מילר:

מאיפה זה משתמע?

היו"ר אברהם פורז:

יש לנו שני סוגי עיסוק, שכל אחד מהם טעון היתר: האחד זה שירות נתוני אשראי, והשני זה שירות מידע על עוסקים. מה שהתקבל משירות מידע על עוסקים ניתן לפרסם. מה שהתקבל על שירות נתוני אשראי לא ניתן לפרסום. במילים אחרות, אם באמצעות עסקה מסחרית קיבלתי פרטים על אדם, אני לא יכול להעביר אותם לעיתונאי. זאת פגיעה בפרטיות.

בתיא מילר:

אני מנסה לראות האם זה משתמע מהדברים.

אתי בנדלר:

זו הכוונה. בשלב הנוסח אנחנו נעבור וניתן את דעתנו לשאלה שלך.

היו"ר אברהם פורז:

אבל בהחלט אפשר לפרסם מידע שהתקבל על עוסקים, והייתי אומר שאפילו חובה לפרסם.

בתיא מילר:

לגבי סעיף 26 – התקשרות עם מקבל מידע, אני שואלת איך אנחנו כארגון צרכנים יכולים לקבל מידע, כי פה בעצם התנאי הוא הצהרה לגבי דברים מאד ספציפיים.

היו"ר אברהם פורז:

אני לא מדבר על נתוני אשראי, אלא על מידע על עוסקים.

גיאורא מיוחס:

לא, על נתוני אשראי.

אתי בנדלר:

למה אתם צריכים לקבל מידע? גברת מילר, האם כארגון את צריכה לקבל עליי מידע?

בתיא מילר:

מופנות אלינו תלונות נגד חברה מסוימת, ואנחנו רוצים לבדוק את הדברים.

היו"ר אברהם פורז:

אם זה נגד חברה מסוימת, את כבר יצאת מהטריטוריה שלנו.

בתיא מילר:

לא חברה, עסק.

היו"ר אברהם פורז:

אז זה על עוסקים.

אתי בנדלר:

על עוסקים אין שום הגבלה.

היו"ר אברהם פורז:

יהיה לכם מותר לקבל שירות מידע על עוסקים. כדאי שתיקחו את המידע הזה, וגם תעשו בו שימוש.

לאה ורון:

הפנה את תשומת לבי עורך הדין קמחי, שאני הודעתי שגם סעיף 34 בטל, והוא אומר שזה לא הגיוני.

היו"ר אברהם פורז :

בסעיף 34 כתוב: "לקוח הסבור כי מידע לגביו הנמצא בדו"ח האשראי", ודו"ח האשראי לא "בעסק". עורך הדין קמחי, מה הבעיה?

יצחק קמחי :

חשבתי שסעיף 34 שולל מהעוסק את זכות העיון.

אתי בנדלר :

נכון.

לאה ורון :

לא, את זכות התיקון.

אתי בנדלר :

ואם אין לו זכות עיון, איך הוא יתקן?

היו"ר אברהם פורז :

היא לא סטטוטורית. יכול להיות שבאופן הסכמי ביניהם – הוא יכול, אבל אני לא נותן לו זכות סטטוטורית כזאת.

לאה ורון :

אנחנו דנים בפרק ה': אחריות ותרופות.

דלית דרור :

בסעיף 35 אנחנו צריכים להכניס תיקון לעומת הנוסח שהגשנו.

ליה פלדמן :

סעיף 35 חל על מסירת מידע לבעל שירות נתוני אשראי בלבד :

"35(א) נקט מקור מידע באמצעים סבירים להבטחת נכונות המידע שהעביר לבעל רשיון שרות נתוני אשראי, ולקיום התנאים להעברתו לפי הוראות חוק זה, לא ישא באחריות אזרחית או באחריות לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, בשל מסירת אותו המידע." אנחנו מציעים שיהיה כתוב: "אחריות לפי כל דין, לרבות לפי לשון הרע".

היו"ר אברהם פורז :

בסדר.

דלית דרור :

אנחנו מבקשים למחוק את המילים "או באחריות לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965", וזאת למה? כי בחוק איסור לשון הרע יש אחריות אזרחית ואחריות פלילית. אחריות אזרחית במילא נכנסת, כשאנחנו אומרים "לא ישא באחריות אזרחית".

היו"ר אברהם פורז :

את צריכה את המילה "פלילית".

דלית דרור:

אחריות פלילית בחוק איסור לשון הרע לפי סעיף 6, מצריכה כוונה לפגוע. למי שיש כוונה לפגוע, אולי לא צריך להגן עליו.

אתי בנדלר:

אם כך, אני חושבת שהנימוקים שלה צודקים. מספיק שיהיה כתוב: "לא ישא באחריות אזרחית, בשל מסירת אותו המידע."

היו"ר אברהם פורז:

בסדר. בדברי ההסבר יהיה כתוב שהאחריות הפלילית ממילא טעונה כוונה לפגוע.

מיקי טמיר:

ומה עם רשלנות?

היו"ר אברהם פורז:

רשלנות איננה כוונה.

דלית דרור:

במילא ברישא כתוב "נקט...באמצעים סבירים".

היו"ר אברהם פורז:

ניתן לחוק הזה לרוץ כמה שנים, ונראה מה קורה.

לאה ורון:

אבל בכל מקרה תוקן הסעיף.

ליהי פלדמן:

"(ב) מסר מקור מידע מידע, בסוברו בתום לב כי המידע מותר למסירה לבעל רשיון **שרות נתוני אשראי** לפי חוק זה – לא יישא באחריות פלילית בשל מסירת אותו המידע."

(ג) מקור מידע שמסר מידע לבעל רשיון **שרות נתוני אשראי** לפי הוראות חוק זה, לא ישא באחריות לפי הוראות חוק הגנת הפרטיות;

(ד) מקור המידע אחראי לקיום התנאים להעברת המידע לבעל הרשיון להפעלת שירות נתוני אשראי, בהתאם לסעיף 15;

(ה) מסירת מידע לבעל רשיון להפעלת שירות נתוני אשראי לפי הוראות חוק זה, לא תיחשב הפרה של חובות סודיות ונאמנות או של חובה אחרת לפי כל דין או חוזה, ומי שמסר מידע כאמור, לא ישא באחריות פלילית, אזרחית או משמעתית בשל המעשה."

משה וילשנסקי:

לפנינו הנוסח הישן.

טנה שפניץ:

הוא לא השתנה מהותית. אמרנו עכשיו מה שהשתנה.

היו"ר אברהם פורז :

האם אתה רוצה לשמוע את זה שוב?

ליהי פלדמן :

זה אותו דבר. זה סעיף 22 בעמוד 12 בנוסח הישן.

לאה ורון :

זה החלק של האחריות במסירת מידע לבעל שירות נתוני אשראי.

ליהי פלדמן :

בעקבות הדיון הקודם, סעיף 36 יהיה מנוסח כדלהלן: "מסירת מידע לבעל רשיון לפי חוק זה, תהווה עניין ציבורי לעניין סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965."

היו"ר אברהם פורז :

בסדר גמור.

ליהי פלדמן :

"37. בעל רשיון שפעל בתום לב ולפי הוראות חוק זה, לא ישא באחריות לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965."

"38. מעשה או מחדל של בעל רשיון או של מקבל דו"ח אשראי מבעל רשיון, בניגוד להוראות חוק זה, הוא עוולה בנזיקין, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליו, בכפוף להוראות חוק זה."

אנחנו עוברים לפרק ו': עיצום כספי ועונשין.

"39. (א) היה לרשם יסוד סביר להניח כי אדם עשה אחד מאלה, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור הקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין". שיעור הקנס הוא 9,600 שקלים.

"(1) עסק ללא אישור בעיסוק שאינו שרות נתוני אשראי בניגוד להוראות סעיף 14", שזה סעיף ייחוד העיסוק.

היו"ר אברהם פורז :

זה כל הקנס?

יצחק קמחי :

זה קנס נמוך מאד.

לאה ורון :

מדובר ב-9,600 שקל.

היו"ר אברהם פורז :

האם אדם יכול לאסוף נתונים - -

ליהי פלדמן :

לא, מדובר על אדם שיש לו עיסוק נוסף.

"(2) לא דיווח לרשם, לפי הוראות סעיף 6, על שינוי בפרט שמסר לפי הוראות סעיפים 4 או 5 ;

(3) הפעיל שירות נתוני אשראי או שירות מידע על עוסקים מבלי שמונה מנהל לשירות, בניגוד להוראות סעיף 10 ; או שמונה מנהל שלא לפי הוראות סעיף 10(ב) ;

(4) החזיק מידע בניגוד להוראות סעיפים 16 או 31", הדנים בהחזקת מידע ;

"(5) מסר דו"ח אשראי חלקי שלא לפי הוראות סעיף 18".

אתי בנדלר :

שיעור הקנס כאן ממש מגוחך.

היו"ר אברהם פורז :

אבל זה עיסוק נוסף.

אתי בנדלר :

אבל יש כאן דברים די משמעותיים, ועל איזה שיעור קנס אנחנו מדברים כאן?

היו"ר אברהם פורז :

אלה "פאולים" טכניים, זה לא נורא.

ליהי פלדמן :

עדיין אלה דברים טכניים, למשל: אם פעם אחת חרג ביום אחד מהתקופה שמותר לו להחזיק מידע.

אתי בנדלר :

אז אני מניחה שלא יטילו עליו עיצום כספי.

היו"ר אברהם פורז :

אפשר תמיד ללכת לבית משפט, אם מדובר במשהו חמור.

נחום לנגנטל :

מה קורה אם העבירה מתמשכת? האם כל יום הוא יצטרך לשלם 9,600 שקל?

ליהי פלדמן :

או שיהיה שיקול דעת להחליט שזה מספיק לעבור למישור הפלילי.

היו"ר אברהם פורז :

יגישו נגדו כתב אישום, אם זה חמור במיוחד.

נחום לנגנטל :

ואז זה יהיה פלילי ולא עונשי.

היו"ר אברהם פורז :

לא, גם ככה זה פלילי, אבל זה פלילי-מנהלי.

נחום לנגנטל :

זה אזרחי.

היו"ר אברהם פורז :

במישור הנורמטיבי זאת סנקציה פלילית.

נחום לנגנטל :

אני אתן דוגמה. כששואלים אדם האם הוא עובד בעבודה נוספת, והוא אומר: נכון, אני עובד בעבודה נוספת, יאמרו לו: תשלם קנס. גם אחרי ששילם קנס של 9,600 שקל, הוא ימשיך לעבוד בעבודה נוספת. מה תעשו אז?

היו"ר אברהם פורז :

לדעתי, אפשר לשלול לו את הרשיון, בגלל עבירה חוזרת ונמשכת.

טנה שפניץ:

אני לא מבינה מה הבעיה. אם הוא רוצה כל יום לשלם 9,600 שקל, הוא יקבל כל יום קנס על סך 9,600 שקל.

נחום לנגנטל:

לא תעשו את זה כל יום.

טנה שפניץ:

אם רואים שמדובר בסרבן, יגישו נגדו הליך פלילי רגיל. העיצום הכספי לא "מוציא" את ההליך הפלילי הרגיל, וזה כתוב פה במפורש.

ליהי פלדמן:

"(5) מסר דו"ח אשראי חלקי שלא לפי הוראות סעיף 18 ;

(6) לא ציין בדו"ח אשראי את מועד קבלת המידע, בניגוד להוראות סעיפים 20 ו-32 ;

(7) לא מסר ללקוח דו"ח אשראי מעודכן, בניגוד להוראות סעיף 23".

נחום לנגנטל:

סעיף (5) הוא בוודאי לא דבר טכני.

ליהי פלדמן:

הוא לא ציין מה הם מקורות המידע שבהם הוא עוסק. הלקוח ביקש לקבל דו"ח על חלק מהמקורות, והוא נתן דו"ח על אותו חלק, ולא ציין כמו שנדרש בחוק, מאיזה מקורות.

טנה שפניץ:

הוא לא הציג את זה.

ליהי פלדמן:

"(ב) היה לרשם יסוד סביר להניח כי אדם עשה אחד מאלה, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין".

היו"ר אברהם פורז:

מהו גובה הקנס היום?

אלן זיסבלט:

קרוב ל-50,000 שקל.

ליהי פלדמן:

"(1) אסף נתוני אשראי בניגוד להוראות סעיף 15", שזה סעיף האיסוף החדש ;

"(2) כלל מידע בדו"ח אשראי, בניגוד להוראות סעיף 19".

אתי בנדלר:

העבירה הזאת ממש חמורה בעיניי.

ליהי פלדמן:

סעיף 19 זה הגבלת התקופה.

אתי בנדלר :

בסדר.

ליהי פלדמן :

"(3) מסר דו"ח אשראי בניגוד להוראות סעיף 26 ;

(4) לא פעל בהתאם להוראות סעיף 29(ב) עד (ו) ;

(ג) היה לרשם יסוד סביר להניח כי מקור מידע לא מסר מידע לבעל הרשיון להפעלת שירות נתוני אשראי, לפי סעיף 21, רשאי הוא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין."

היו"ר אברהם פורז :

מה גובה הקנס כאן?

אתי בנדלר :

זה אותו סכום של 50,000 שקל.

לאה ורון :

מול הנוסח שאתם הבאתם לקריאה הראשונה, האם פה יש שינויים בעיצומים הכספיים?

ליהי פלדמן :

הוספו מאז סעיפים מהותיים.

לאה ורון :

בסדר, אבל האם יש איזושהי החמרה?

ליהי פלדמן :

בוועדות החליטו להחמיר. הרי בוועדה החליטו לעשות את המדרג ולהחמיר.

טנה שפניץ :

בוועדה גם החליטו להקל, לא רק להחמיר.

ליהי פלדמן :

"40. העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום הדרישה לתשלומו ; ואם הוגש ערעור ובית המשפט הדן בערעור הורה על עיכוב תשלומו – לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור."

"41. עיצום כספי ישולם, לפי דרישת הרשם בכתב, בתוך 30 ימים מיום קבלתה ; הדרישה תוצא לאחר שהודע לנדרש לשלם את העצום הכספי על הכוונה להוציאה, וניתנה לו הזדמנות נאותה להשמיע את טענותיו."

"42. לא שולם העיצום הכספי במועד, יתווספו עליו, לגבי תקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961...עד תשלומו."

43. העיצום הכספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה)."

44. (א) אין בהוראות סעיף 39 כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש כתב אישום בשל

הפרה

לפי סעיף 46(ב) או (ג) או לפי כל דין, אם הוא סבור שהנסיבות מצדיקות זאת מטעמים שיירשמו; לעניין זה: תובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982."

היו"ר אברהם פורז:

אגב, דלית דרור, האם את יודעת שהמדינה עכשיו הולכת לצמצם את הייצוג של גופי התכנון על ידי עורכי דין פרטיים? זה לא בסדר. אז מה, רוצים בכל מקום עורך דין פנימי?

טנה שפניץ:

זה לא לתכנון והבנייה, אלא לרשויות המקומיות.

היו"ר אברהם פורז:

לא, גם לתכנון והבנייה.

דלית דרור:

אתה מדבר על משהו אחר, על תיקון בחוק היועץ המשפטי לרשויות המקומיות.

היו"ר אברהם פורז:

לא, אני מדבר על העובדה שהמגמה של היועץ המשפטי היא לצמצם את הייצוג של גופי השלטון על ידי עורכי דין פרטיים ולבקש ייעוץ משפטי פנימי. אני חושב שזה דבר לא נכון, אבל לא חשוב.

טנה שפניץ:

אנחנו נשלח לך כל אחד, שבגללו עשו את זה...

היו"ר אברהם פורז :

מאה אחוז, ואני גם אתן לך מקרים בפרקליטות שבגללם "העסק לא דופק".

ליהי פלדמן :

"(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום על עבירה לפי סעיף 46(ב) או (ג), לא יחויב בשלה בתשלום עיצום כספי, ואם שולם יוחזר לו סכום העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומו עד יום החזרתו.

ערעור על עיצום כספי 45. (א) על דרישה לשלם עיצום כספי ניתן לערער לבית משפט השלום. (ב) הערעור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנודע למערער על הטלת העיצום הכספי. (ג) אין בערעור כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת. (ד) התקבל הערעור, יוחזר סכום העיצום הכספי ויתווספו עליו הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומו ועד יום החזרתו. (ה) על החלטת בית המשפט בערעור ניתן לערער ברשות לבית המשפט המחוזי, ובית המשפט ידון בערעור בשופט אחד."

דן אבנון :

האם לא צריך לקרוא לזה ערר?

אתי בנדלר :

כל מה שמוגש לבית משפט זה ערעור.

טנה שפניץ :

נבדוק את זה שוב, כי זה הרי מרשות מנהלית.

אתי בנדלר :

נדמה לי שמה שקובע זה לא ממי, אלא למי.

טנה שפניץ :

אני חושבת שזה בסדר, אבל אנחנו נבדוק את זה.

ליהי פלדמן :

"עונשין 46. (א) מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס הגבוה פי עשרה מן האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין :
(1) הפעיל שירות נתוני אשראי או שרות מידע על עוסקים ללא רשיון בניגוד להוראות סעיף 2".

היו"ר אברהם פורז :

אגב, בעיניי במקרים כאלה צריך להעמיד לדין פלילי ולתת עליהם מאסרים. כאן מדובר בהפרה בוטה.

אתי בנדלר :

זה באמת כתב אישום.

היו"ר אברהם פורז :

אני לא הייתי מסתפק פה בקנס הזה.

אתי בנדלר :

אבל זה בית המשפט מכריע.

היו"ר אברהם פורז :

אני רוצה להגיד בנאום שלי, שאני מצפה מבתי המשפט שבמקרים כאלה ייתנו עונשי מאסר בפועל. אני נגד עונשי מינימום, אבל אני יכול להגיד שצריך להתייחס בחומרה רבה לעבירות צווארון לבן, ולכן צריך לתת עליהן מאסרים בפועל.

טנה שפניץ :

למנהלים?

היו"ר אברהם פורז :

למי שמבצע אותן.

ליהי פלדמן :

" (2) פעל בניגוד לתנאי הרשיון כאמור בסעיף 3(ב) ו-4(א);

(3) גילה מידע בניגוד להוראות סעיף 12;

(4) מסר מידע בניגוד להוראות סעיף 17;

(5) הפעיל שירות מידע על עוסקים בניגוד להוראות סעיף 30;

(6) פרסם מידע בניגוד להוראות סעיף 25.

(ב) מי שעשה אחד המעשים המפורטים בסעיף 39(א), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין. " זה העיצום הכספי.

"(ג) מי שעשה אחד המעשים המפורטים בסעיף 39(ב), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

47. (א) בעל הרשיון ומנהל השירות יפקחו על עובדיהם או מורשיהם, מניעת ביצוע עבירות לפי סעיף 46.
 (ב) לא קיים בעל הרשיון או מנהל השירות (להלן – האחראי) את חובתו לפי סעיף קטן (א), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.
 (ג) נעברה עבירה לפי סעיף 46 על ידי עובד או מורשה של אחראי, אחראי הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח, כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

אחריות בעל לשם הרשיון ומנהל השירות
 חזקה, כי

פרק ז': שונות

48. הורשע בעל רשיון או מנהל השירות בעבירה או שבית המשפט דחה ערעור על הרשעה כאמור, ימציא התובע לרשם העתק פסק הדין. " הודעה על הרשעה בפלילים

לאה ורון :

בסעיף 47(ב) מדובר על "קנס כאמור בסעיף 61(א)(2)". מה גובה הקנס לפי סעיף 61(א)(2)?

ליהי פלדמן:

19,300 שקל.

אתי בנדלר:

זה פחות מ-20,000 שקל, ופה מדובר על פיקוח על עובדים שיש להם מידע מאד מאד רגיש.

היו"ר אברהם פורז:

אז תגדילו את הסכום ל-50,000 שקל.

אתי בנדלר:

אז נשנה את זה לסעיף 61(א)(3).

ליהי פלדמן:

הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) הוא 49,800 שקל.

היו"ר אברהם פורז:

בסדר.

ליהי פלדמן:

אני ממשיכה לקרוא את סעיף 48:

"לעניין סעיף זה – "עבירה" –

(1) עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות;

(2) עבירה לפי חוק זה;

(3) עבירה לפי סעיפים 236-253, 290-297, 414-446 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. "זאת פגיעה בסדרי שלטון המשפט. יש פה עדות שקר, שבועת שקר, עבירות מרמה, סחיטה ועושק ושורה ארוכה של עבירות.

היו"ר אברהם פורז:

האם התובעים יידעו את זה? האם יש היום מערכת שאומרת אוטומטית לתובעים מה הם צריכים לעשות?

טנה שפניץ:

לא אוטומטית, אבל הם אמורים לקרוא את החוק.

היו"ר אברהם פורז :

אם לא תהיה איזו מערכת בפרקליטות, שלפיה התובע צריך להביא את פסק הדין ולשים אותו באיזושהי מזכירות ששם יהיה מישהו שיודע להודיע לכל מיני גופים על הרשעות - -

טנה שפניץ :

זה נמצא בכמה מקומות.

היו"ר אברהם פורז :

האם תובע שעוסק בפלילים יידע על החוק הזה?

טנה שפניץ :

הוא תובע לפי החוק הזה.

היו"ר אברהם פורז :

כן, אבל הוא לא יידע. הרי רוב העבירות שם הן פריצה וכו', ועד שהוא יגיע לחוק הזה...

בכל פרקליטות צריך להיות מישהו במזכירות, שכל פסקי הדין שניתנים באותה פרקליטות מגיעים אליו, והוא יודע על כל החוקים ודואג להעביר העתקים לכל מיני מוסדות, שצריכים לדעת על הרשעות. זה מה שצריך להיות באופן תיאורטי.

אתי בנדלר :

לפתח איזושהי תוכנה.

היו"ר אברהם פורז :

הסיכוי הוא אפסי שהתובע שמע על החוק הזה ויודע אותו. אני מוכן לעשות בחינה לתובעים חודש אחרי שהחוק יעבור, ונראה מי מכיר את החוק הזה. לדעתי, בגדול היה צריך לרכז את כל העניין הזה באיזושהו מקום. במשטרה זה עובד יפה מאד.

כשהייתי תובע בענייני תכנון ובנייה, גיליתי שאין מאגר נתונים על עבירות תכנון ובנייה. קבלן יכול להיות עבריין, ואם הוא מגיע לבית המשפט, אין בכלל ידיעה עליו, אם הוא לא ביצע את העבירה באותה עיר – וגם את זה לפעמים לא יודעים. הוא יכול לעשות חריגות בנייה אדירות ולעשות דברים מטורפים בעיר אחת, וכשהוא יגיע לעיר אחרת, מתחילים מההתחלה.

ליהי פלדמן :

"ביצוע ותקנות 49. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר לקבוע את –

- (1) הפרטים בדבר אופן החזקת מידע וצורת שמירתו במאגר המידע של בעל רשיון ופרטים בדבר ביעורו או מחיקתו מהמאגר של מידע זה ;
- (2) הפרטים שעל מבקש מידע מבעל רשיון למסור ;
- (3) דרך בה על הרשם לפרסם הודעה לפי סעיף 7 ;
- (4) סדרי הדין בערעור על החלטות הרשם או בעל רשיון מכוח סעיפים 13 ו-45 ;
- (5) דרך הבירור והמקרים שבהם יירשמו הערות לפי סעיף 29".

אתי בנדלר :

ההבדל בין סעיף (א) ל-(ב) הוא שהתקנות לפי סעיף (ב) טעונות אישור ועדת הכלכלה. יש שורה של החלטות מתחילת הדיונים.

היו"ר אברהם פורז :

האם את מדברת על ועדת הכלכלה, או "הוועדה"?

אתי בנדלר :

הוועדה, כהגדרתה בהצעת החוק הזאת. אני כמובן שומרת על זכותי – למרות האישור של הוועדה לסעיף הזה כרגע – לבדוק, האם אכן כל הנושאים שבהם נדרש אישור הוועדה, נכנסים לסעיף (ב) ולא ל-(א).

טנה שפניץ :

אולי גם להפך.

אתי בנדלר :

זה מחייב החלטה של הוועדה לא לקבל את אישור הוועדה.

נחום לנגנטל :

מה זאת "הוועדה"?

אתי בנדלר :

הוועדה המשותפת של ועדת הכלכלה וועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, אלא אם כן קבעה ועדת הכנסת ועדה אחרת.

היו"ר אברהם פורז :

יכול להיות שלא ירצו להקים ועדה משותפת בכנסות הבאות, אז יעבירו את זה לוועדת החוקה, חוק ומשפט.

אתי בנדלר :

רק לוועדת הכלכלה.

ליהי פלדמן :

"(ב) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, באישור הוועדה ובין השאר לקבוע את –

- (1) מקורות המידע ואופן מסירת המידע בידי בעל רשיון לפי סעיף 17 ;
 - (2) האופן והתנאים למימושה של זכות העיון שבסעיף 28 והתנייתה בתשלום, במקרים חריגים ;
 - (3) סוג הערובות לעניין סעיף 9, סכומן, התנאים לשינויו, המטרות לשמן מותר להשתמש בהן, אופן מימושו, אופן השבתן, דרך חילוטן ומיהות הניזוקים הזכאים לפיצוי ;
 - (4) האופן והתנאים לקבלת דו"ח אשראי לפי סעיף 23, והתנייתו בתשלום במקרים מסוימים ;
 - (5) כללי התנהגות וכללי אתיקה שיחולו על בעל רשיון, מנהל השירות ועל כל מי שמפעיל שירות נתוני אשראי מטעמו של בעל רשיון ;
- (ג) השר באישור ועדת הכלכלה רשאי לשנות את סכום מחזור עסקיו השנתי של מקור מוסמך כאמור בפסקה (2) להגדרה.
- (ד) התקנות הדרושות להפעלת חוק זה, לפי סעיף קטן (ב), יועברו לאישור הוועדה, עד ליום _____."

היו"ר אברהם פורז :

כמה זמן אתם צריכים?

טנה שפניץ :

שמונה חודשים.

היו"ר אברהם פורז :

ועד אז לא תביאו את החוק?

טנה שפניץ :

הרי הוא ייכנס באחד ביוני בעוד שנה.

היו"ר אברהם פורז :

למה שלא נכניס אותו לתוקף יותר מוקדם?

טנה שפניץ :

אי אפשר להיערך לזה – לא הגורמים שצריכים להפעיל את זה ולא אנחנו. זה דורש היערכות מאד מאד מקיפה.

היו"ר אברהם פורז :

בסדר, אבל אתם תכניסו את החוק באחד בינואר 2002.

טנה שפניץ :

בשום אופן לא, ההוצאה לפועל לא תהיה ערוכה ואף אחד לא יוכל להיות ערוך. מי כמוני רוצה שהחוק הזה כבר יפעל, אבל אין טעם לעשות את זה בבהילות, צריך זמן.

היו"ר אברהם פורז :

בבהילות?!

טנה שפניץ :

זה בבהילות, כשמדובר במערכות כאלה רגישות ומורכבות.

דלית דרור :

אנחנו צריכים להקים יחידה.

היו"ר אברהם פורז :

אנחנו נקבע שהמועד הוא אחד בינואר 2002, אבל השר באישור הוועדה רשאי יהיה להאריך את זה לתקופות נוספות. מקסימום בינואר תספרו לנו למה אתם לא מצליחים לעשות זאת, אחרת זה ייקח זמן רב. אם יעבדו על זה במרץ, זה יהיה מוכן יותר מוקדם. התקנות צריכות להיות שישה חודשים מיום - -

אתי בנדלר :

- - מיום שהוא ייכנס לתוקף? הרי התחילה שלו מאוחרת. אתה רוצה שיהיו תקנות ביום תחילתו של החוק.

היו"ר אברהם פורז :

נכון, אז בואו נסכם שזה יהיה חודש דצמבר. גם לפני שהחוק נכנס לתוקף, החוק נכנס לתוקף עם תקנות, כשאתה יודע שבעוד כמה חודשים אלה התקנות.

טנה שפניץ :

שמונה חודשים מיום הפרסום.

היו"ר אברהם פורז :

מה ההבדל?

טנה שפניץ :

כי זאת המון עבודה.

היו"ר אברהם פורז :

האם זה לא מספיק זמן עד ה-31 בדצמבר, בהנחה שהחוק יעבור בשבוע הבא?

אתי בנדלר :

סוף פברואר.

היו"ר אברהם פורז :

טוב, אז עד ליום ה-28 בפברואר 2002.

מיקי טמיר :

סעיף 21 מדבר על כך שחובה על הבנקים למסור את המידע. כתוב שם "בתנאים ובמועדים שיקבע השר". בתקנות אני לא רואה שיש ממש תקנה ספציפית, שצריכה להיות באישור הוועדה לנושא הזה. אנחנו רוצים שגם הדברים האלה יהיו בתקנות באישור הוועדה.

טנה שפניץ:

אם כתוב "יקבע השר", זה תקנות.

היו"ר אברהם פורז:

מקובל עליי שגם זה יהיה "באישור הוועדה".

אתי בנדלר:

אם כן, אתה רוצה שגם סעיף 21(א) יהיה באישור הוועדה?

היו"ר אברהם פורז:

כן.

ליהי פלדמן:

"איסור התניה 50. אין להתנות על הוראות חוק זה."

היו"ר אברהם פורז:

אם לא כותבים את זה, האם אפשר להתנות את החוק?

טנה שפניץ:

בוודאי.

היו"ר אברהם פורז:

האם בכל חוקי העבודה כתוב שאין להתנות על החוק, למשל: בחוק פיצויי פיטורים בחוק הגנת הצרכן?

אתי בנדלר:

בוודאי, למרות שחלק מהם – מקורם בפסיקה של בית הדין, כי בהתחלה העניין הזה לא היה כל כך ברור.

ליהי פלדמן:

"אגרות - 51. (א) השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע אגרות או תשלומים עבור -
(1) מסירת מידע מהמדינה ומבנק ישראל לבעל רשיון;
(2) בקשה לרשיון;
(3) אגרה שנתית שתוטל על בעל רשיון.
(ב) השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור הוועדה, יקבע תשלומים אותם רשאים לגבות תאגיד בנקאי, תאגיד עזר המנפיק כרטיסי חיוב, וכל מי שיקבע השר לפי סעיף 18(ב), עבור מסירת מידע לבעל רשיון.

שמירת דינים 52. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות כל דין אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 10, יבוא"-11. החלטה לפי חוק שירות נתוני אשכראי, התשס"א-2001".
משפט לעניינים מנהליים

54. בחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, התשל"ב-1972, בסעיף 1, "חוקר פרטי", בסופה יבוא "או לצורך מסירת ידיעות לבעל רשיון לפי חוק שרות נתוני אשכראי, התשס"א-2001".
תיקון חוק בהגדרת חוקרים פרטיים ושירותי שמירה

זאת אומרת שהוא לא צריך להיות חוקר פרטי כדי - -

55. בחוק שיקים ללא כיסוי, בסעיף 15, בסופו יבוא "או לצורך ביצוע שירות נתוני אשכראי, התשס"א-2001".
"תיקון חוק שיקים ללא כיסוי

טנה שפניץ:

סעיף 15 דן בשחרור מסודיות.

ליהי פלדמן:

56. מי שמסר כדין נתוני אשכראי ערב כניסת חוק זה לתוקף, רשאי להמשיך למסור נתונים גם ללא קבלת רשיון לפי חוק זה, במשך חצי שנה מיום תחילת החוק.
"היור אברהם פורז:

היור אברהם פורז:

האם תספיקו לתת לו רשיון תוך חצי שנה מיום תחילת החוק?

טנה שפניץ:

לא, זה יוצא מיום כניסת - -

ליהי פלדמן:

"57. (א) תחילתו של חוק זה ביום - -

היור אברהם פורז:

אנחנו לא נתווכח אתכם, בסדר.

יצחק בראון:

אבל יש לנו בעיה, אם מדובר עד סוף פברואר. אני מדבר על תקופת ההיערכות. אחרי זה אנחנו צריכים לרוץ על כל המערכות ולתת מידע נכון ואמין.

היור אברהם פורז:

אתם יכולים כבר להתחיל, שהרי התקנות לא ישנו דבר.

פרדי וידר :

לא, עד שאין תקנות ויודעים מה צריך לעשות, אי אפשר לרוץ. יש פה כרונולוגיה של עבודה.

טנה שפניץ :

הוצאתי מכתב, וגם קיבלתי כבר תשובה מאיגוד הבנקים. ביקשתי שיעשו מדרג של התקנות הכי דחופות – זה בוודאי דבר ראשון.

היו"ר אברהם פורז :

אז אולי נקדים את התקנות שלכם.

יצחק בראון :

הרי כמו שאמרת, התהליך מגיע בסוף. מדובר בכל כך הרבה שנים, אז מה זה משנה אם זה ייקבע לסוף השנה?

טנה שפניץ :

אני חושבת שהבעיה תהיה במידה רבה שלכם – מה אתם תרצו שנקבע. מצדנו, אנחנו נעשה את זה כמה שיותר מהר.

יצחק בראון :

זה לא רק מה שאתם תקבעו. יש נתונים, ועל פי החוק הזה אנחנו צריכים לפתח מערכות. לא מדובר רק סתם בשליפת מידע.

טנה שפניץ :

אבל אנחנו לא חייבים לחכות שמונה חודשים. כל דבר שיהיה מוכן, אנחנו יכולים להביא לוועדה.

יצחק בראון :

אבל אנחנו לא יכולים לעבוד ככה. מדובר במערכות שלמות. צריך להיכנס לכל הנושא במכה אחת. מה הבעיה לקבוע לסוף השנה?

טנה שפניץ :

אתה לא תהיה מוכן.

יצחק בראון :

בסוף השנה הבאה, בסוף 2002.

היו"ר אברהם פורז :

אנחנו נקבע את הדבר הבא : התקנות יהיו עד ה-31 בינואר, ולכם אנחנו נדחה את כניסת החוק לתוקף עד ה-30 ביוני. יהיה לכם זמן להיערך מהאחד בפברואר עד ה-30 ביוני.

טנה שפניץ:

אני לא מבינה מה עשית עכשיו.

היו"ר אברהם פורז:

הקדמתי את מועד התקנות ואיחרתי את החוק, כדי לתת להם יותר אוויר לנשימה.

טנה שפניץ:

אבל זה בלתי אפשרי.

היו"ר אברהם פורז:

החוק ייכנס לתוקף ב-30 ביוני.

טנה שפניץ:

אה, כל החוק.

היו"ר אברהם פורז:

נתתי להם עוד חודשיים.

יצחק בראון:

אנחנו רוצים ליישם נכון את החוק, בלי לפגוע באף אחד ובלי להעלים מידע מאף אחד. חמישה חודשים זה לא מספיק.

היו"ר אברהם פורז:

מאה אחוז, יש לך זמן מהאחד בפברואר עד ה-30 ביוני.

יצחק בראון:

חמישה חודשים לא יספיקו אפילו לדברים פשוטים.

היו"ר אברהם פורז:

אתה לא צריך לעשות שום דבר חדש. אתם רק צריכים להתאים את מערכות המחשוב שלכם למסירת המידע. הרי המידע קיים.

יצחק בראון:

זה אומר לרוץ על כל המערכות.

היו"ר אברהם פורז:

אחרי שהחוק יעבור – אם לא תצליחו להכשיל אותו – אתם יכולים כבר להתקשר עם איזו חברה. תנו לה את ה-REFERENCES, כדי שתתחיל לעבוד. התקנות לא יכולות לשנות שום דבר באופן דרמטי.

יצחק בראון:

אם נתקשר לחברה, לא יהיה מדובר בחצי שנה, אלא בחמש שנים. אנחנו עושים את זה במערכות שאנשים מכירים אותן לפחות חצי שנה. זה לא הגיוני.

היו"ר אברהם פורז:

כל מועד שנקבע הוא שרירותי. מאחר שבסך הכל מדובר בהתאמת מערכות מחשוב ובתוכנות, תיערכו. אתם יכולים מחר בבוקר להתחיל להיערך.

יצחק בראון:

חבל לקבוע תקנה שאי אפשר יהיה לעמוד בה.

היו"ר אברהם פורז:

אתם יכולים לעשות דברים עוד יותר חשובים מזה.

פרדי וידר:

קודם כל, יש לי ספק האם גם המשרדים האלה יהיו מוכנים. יש לנו ניסיון בתחום חוק איסור הלבנת הון, כשגם בעניין הזה המערכות בבנקים עובדות מאד קשה, ומסתבר שגם לא ברור אם יוכלו להתחבר בינתיים במשרד המשפטים. הרי לא כדאי לכתוב דברים רק כדי שנאמר שכתבנו, אלא כפי שנאמר, כי רוצים שזה יעבוד.

יש לך טעות מר פורז, הכנת עיבוד והכנת תוכנות ומערכות מידע זה סיפור כבד, זאת לא לחיצה על כפתור. אנשים חושבים שאם הם הולכים לאיזה מסוף, ושזה עניין פשוט.

היו"ר אברהם פורז:

לא חשבתי כך.

פרדי וידר:

זה לא יהיה פשוט, ואחר כך במרץ-אפריל בשנה הבאה תצטרכו להתכנס, וזה חבל. לא ייתכן שאלף דברים אחרים, לרבות הלבנת הון, יידחו כדי לגמור את זה. יש סדר מסוים של עשיית דברים.

היו"ר אברהם פורז:

מר וידר, אני יכול להגיד לך את עמדתי. לדעתי, גם בלי התקנות אתם יודעים במה מדובר.

פרדי וידר:

לא.

היו"ר אברהם פורז:

בוודאי שאתם יודעים במה מדובר.

פרדי וידר:

לא כדי לעשות את העבודה הזאת.

היו"ר אברהם פורז:

התקנות רק קצת יחזקו את מה שידעתם ממילא. אתם צריכים להיערך למערכת, שיש לה אפשרות לספק את הנתונים האלה. אתם יכולים לעשות 80% מהעבודה עד לתקנות, ואת ה-20% האחרונים אחרי שיפורסמו התקנות.

פרדי וינדר:

אז לך יש ניסיון שלי אין...

היו"ר אברהם פורז:

אין לי ניסיון, אלא COMMON SENSE.

יצחק בראון:

כשמדובר בהחלטות של אנשים, אנחנו כבני-אדם מיישרים פינות וזזים ימינה ושמאלה, אבל כשאנחנו מגיעים למערכות, אנחנו לא יכולים לזוז ימינה ושמאלה, אלא כל דבר צריך להיות מדויק ומתוכנן. אנחנו מוסרים מידע הן על פרטים והן על עסקים, שיכול בטעות קטנה להרוס משהו, לבנות משהו או להרוס משהו אחר. כל כך הרבה זמן עובדים על החוק הזה, וכשמגיעים לקטע היישומי יכולים לגרום נזק, וחבל. אם יתווספו עוד כמה חודשים, זה יאפשר לנו ליצור דיוק רב יותר, והחוק הזה ייושם בצורה מסודרת.

היו"ר אברהם פורז:

חמישה חודשים זה די והותר זמן. אגב, לא מדובר בחמישה חודשים, כי אתה יכול היום להתחיל את העבודה.

יצחק בראון:

אנחנו לא יכולים להתחיל, כי עוד אין הגדרות מדויקות.

היו"ר אברהם פורז:

בגדול אתם יודעים על מה מדובר.

יצחק בראון:

אבל צריך לאפיין בדיוק כל נתון.

היו"ר אברהם פורז:

אי אפשר יותר מזה. לא נדחה יותר את ביצוע החוק, ובגלל שהם לא יכולים להקדים את התקנות, זאת הפשרה. קיבלתם עוד חודשיים.

מיקי טמיר:

אבל שלפחות יהיה כתוב בחוק, שהחוק ייכנס נגיד חמישה חודשים אחרי תיקון התקנות.

היו"ר אברהם פורז:

אז קבענו מועדים.

יצחק בראון:

ואם יידחו התקנות?

טנה שפניץ:

נתחיל עם הדברים לפי סדר העדיפות שלכם.

מיקי טמיר:

דרך אגב, ב-31 בינואר אמור להיכנס חוק איסור הלבנת הון. כל הבנקים יהיו אז עסוקים בבעיות של הלבנת הון. באותה תקופה להלביש עוד מערכת? דווקא לבנקים הגדולים לא תהיה בעיה, הם באמת יסתדרו. הבעיה תהיה אצל הבנקים הקטנים.

היו"ר אברהם פורז:

אתם יודעים מה? העירה היועצת המשפטית שלנו, שאתם חייבים להביא אלינו את התקנות עד לתאריך הזה, ואחר כך יש כביכול עבודה בכנסת, אז אני מניח שזה גם ייקח חודש עד שהתקנות יאושרו פה. זה מביא אותנו חודש קדימה לפברואר, אז אנחנו נכניס את החוק לתוקף באחד באוגוסט, או ב-31 ביולי.

אתי בנדלר:

אחד באוגוסט.

היו"ר אברהם פורז:

אבל אתם יכולים להקדים את התקנות. הם צודקים במובן הזה שהם רוצים כמה שיותר זמן להיערך, אז תשתדלו להקדים את התקנות, אם אתם יכולים.

אני מודה לכם. אישרנו את הכל, למעט הדברים שלא אישרנו. הישיבה הבאה תתקיים ב-5 ביוני בשעה 15:00.

תודה רבה, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 15:10